

MEZŐ GYÖRGY:

C S O D A

csontszita arcom
a tűz ha belém kap
fojtogatom szeretőmet

S Z Ó R T F É N Y B E N

orgona zeng a délelőtti csendben
a virágok illata elszállt
és amikor kifordulok az ajtón
átváltozol egy kétféjű madárrá

a csoda az: hogy látlak

M E Z Ó G Y Ö R G Y :

É G R E E M E L T K A R O K A T H A Z U D V A

amikor átvágták szilánk-késekkel az ösztöneitek
csak feküdtetek ezen a gyolcslepedőn
a sok köpéstől lucsocká ázott gyolcslepedőn
a tapogatásoktól és szorításoktól elgyötörten

vékony ujjaitok érezték a foszlott széleket
ti is tapogattatok - a vér megszáradt kezeiteken
és repedezett arcaitokba süppedt a fájdalom

de akkor is hajatok hullámzását és röpködését
fogják irigyelni
amikor arcotokra porhó szitál
és ajkaitokat sikoly feszíti széjjel

és amikor én is beleköpök az ágyaitokba
már félig csukott szemekkel és égre emelt
karokat hazudva